

اول شهر التور ۱۳۴

۱۹۷۷ ۵

اجاء عن نزير الٰهی [ایرانی] در بلا و غریبیه ملاحظه فرمایند :
ای ہم الوطنان جمال مبارک این چه مرتبی است و این چه فضل و ہنوتی
که منسوب به آستان مقدسیم و برکت این نسبت بہ نعمتی مخصوص . از شهر
جانانیم و شمع شبستان یزدان . بی نام و شان بودیم شہرو جهان کشتم
مفقود و بیخواودیم عزت جاودان یافیم . و این از وعد صرسیح الیه است
که روزی آید که شمس حقیقت از جمیع آفاق شرق نماید و بغیر موذه مرکز میثاق :
” در هفت قلیم آنک سبیوح قدوس رب الملائکة والروح
بلند گرد و خیمه و حدت عالم انسانی در قطب جهان
بلند شود ... شرق و غرب باکلید کفر عشق بازد و بانس
و هفت پردازد و این مرده کوشش ز آفاق گرد و این
اشراق خاور و باختصار روشن و منور نماید . ”

ای یاران درین صبح نورانی که انوار او لیه آن و عهد الیه بر بلاد غربیه
تابیده و امر الله در مالک متذمّر معتقد ده استقرار پذیر فته احمد لله اجای خیر
ایران در آن سامان بر مسند عزت نشته اند و شیع ائمّه روحانیان گشته که
شجره وجود شان در موطن هم عظم بالیده و نیسان فضل الهی بر شاخ و برگشان
باریده لهذا مقبلان نو رسیده در آن بلاد کل دیده بر ایشان دوخته اند تا
وجود شان آیت جلال و جمال و شان عز و قار و دست ملاحظه گرد و لهذا
خطا لمراتیکم و مقاماتکم این جمع مشتاق خود را منظف میداند که آن یاران
ارجمند را به تذکر نکاتی حضرت مخاطب سازد :

اول امریکه باید آن عزیزان متطور فرمانند آنکه به مقصود و به جا که فته نهاده
باید فخر و ذکر شان در وله اوی اعلاء کلمه الله و خدمت امر اسد باشد و شون
دیگر چون کسب و تجارت هر چند بتجاه اعدال لازم و مفید است ولیکن نباید
مقدم بر مقصداً علی و عبودیت آستان جمال این محسوب گردد و الا چه فایه
که انسان از کشوری بکشوری صرفآ در پی راحت و آسایش رود یا بجهت مقابله
و مصالح شخصیه دیگر اقامت جوید و عمری را بغیر رضای حق بگذراند و چند

روزه حیات را مصرف خور و خواب سازد و در پی سراب رو دو از کسب
سعادت ابدیه محروم ناند تجارتی که خسارت ندارد عبودیت آستان مبارک
است متعاش عشق جانان است و سرمایه اش ن Cedel و جان است و باز اش
سعادت دو جهان . خردی ارش طالع حقیقت است و سود شایگانش ضای
حضرت احمدیت و چون با چنین نیتی حرکت نمایند و قدم در میدان نهند باید بد
که مقتضیات این کشورها در بلاد غرب از کثره بحث باشد که مردم ممالک دیگر راهها
تعاون شایان دارو نباید انتظار داشته باشند که مردم ممالک دیگر راهها
و چه غیره باشی طرز فکر و آداب و رسومشان عیناً موافق و مطابق مردم ایران
باشند اگر اهل ممالک دیگر را بمواظین خوشیش که مخلوق محیط و طبیعت خصوصی
است قیاس کنند البته نامهنجار و ناملایم افتد . پس باید به رحابه سفرگاهی
و استقرار جوئید مقتضیات محل را در نظر بگیرند و سعی نمایند که خود را اطباق با
مقتضیات جدید دهند که میادان نداشته کاری شود که باعث سیحه ایشان شود
گردد . البته امر مبارک در میادی عالیه کلیه در همه جا یکسان است و یکن
در شون مانعیه و آداب و رسوم قومیه مردم هر دیار متفاوتند یعنی در هر

و حدت در کثرت باین صورت جلوه نماید که اهل بهادار اصول کلیه متحده و در
فرز عات ثانویه تنوع و متفاوت باشند .

با غنی که در ظل یک باخوان ما هر پرسش یابد و از شحات یک سحاب
تازه و شاداب شود و از یک جو میار سیرا ب کرد آراشیش گلهاي رنگانگ
و اشجار گوناگون است . لهذا اگر رابطه خویش را با جامعه های بیانی آن
مالک رحنین اساسی است اراده نگته پیشی و خرد و بینی که اش حرارت
جامعه ایرانی بسیر د فراموش شود و بسیاری مشکلات که مولود اصطلاح
و تضاد های غیر ضروری است مرتყع کردد .

نگته هم دیگر آنکه در بعضی از موارد احیای عزیز ایرانی که وارد جامعه آن
دیگر میگردد متوجه نیستند که در این عصر تکوین امر مبارک در بسیاری از مالک
در شرف تائیں است و حکمت آنی و با او امر صریحه مبارکه بعضی از احکام کتاب
که فعلآ در ایران و بلاد شرقیه مجری است هنوز وقت اجرایش در مالک
مغرب زمین نزیده از این جهت از احیای نور نزیده غربی توقع ملاایطا
داشتن و باب عن مست برویشان گشودن خالف دستورات مبارک است .

اصول ایران طبق تعبیات مبارکه نباید پاپی نفوذ شوند و دخالت در امور
شخصیت کلید گیر نمایند بلکه باید با حلم و مدارا و خطاب پوشی و محبت و صفا با یکدیگر
معامله نمایند منظر رافت کبری باشند و بسان شفقت جذاب قلوب
اصفیا گردند .

چنین باید از هر امری که عمومیت آین نازین بھائی را مستور دارد تجزیه فرمایند
زیرا امر مبارک شجره لاشرقیه ولاخرسیه است و خصوصیات به قسمی و قوم و طایفه
نمایند و باید احالت و جامعیت آن برگل واضح و ہوید باشد .

لهذا ایران ایران علاوه بر ساعی جمیلۀ شخصیت خویش در بلاد خارج باید
مشوق یاران غربی و محلی در خدمات تبلیغی و اداری باشند و آنان تاریخ
نمایند و بیش اندازند و خود حقیقی المقدور در پس پرده به تهدید و سائل و تسهیل موء
پروازند یعنی چون نیم صبا باشند که ناسید او پنهان است ولیکن باعیین بشیش
باغ و بوستان .

و یکگر آنکه چون مقصد اصلی از اقامت در ممالک خارج خدمت امرالله
در آن ممالک باشد البسته احتمالی غیر ایران حقیقی الامکان ارجح شدن در

کیک نقطه پر هیز نمایند شمع روشن گر در یک نجف بن بدر خشید نور و حرارت
بنخشد و اگر چند شمع در یک جمع کنار هم بوزند گل گیر را ذوب نمایند و آ
حضرت ریزند و انوار شان بهدر رود و فاتحان خمیده گردد .

بارها بتجربه رسیده که در محافل و مجامعتی که عدو آغلبه با ایرانیان آست
چه بسیار مشکلتی روی دهد و کار تبلیغ را به تعویق اندازد و حال آنکه هم خشی
یا ضیافتی یا جلسه ایکه در آن صفات تشکیل گردد در وحله اولی متعلق به اهل
آن حملکت و برای خدمت بخدمت آن کشور است پس اولاً باید کوشید که
جز در مواد استشنا کی که محافل طبیه هر کشور موقتاً جهت تشکیل محفل یا بعلل هم گیری
اجتماع حنفه هائمه ایرانی را در یک نقطه جائز و آئند از اجتماع در یک محل پر تبریز .
و ثانیاً ولومعدودی از اجتامعی محلی و محلی حاضر باشند که اکثریت با ایرانیان
باشد باید جمیع آن محلین و محل را حول تپس محلی دوران بخشنده و خود را فراموش
نمایند و چون شهد و شکر در مجامعت یاران هر محل بسیار میزند بنحو یکه بینوتی میان
ایشان و اجتامعی محلی نماند .

و گیک آنکه صوفت یاران در آن بلاد در صور و تربیت اطفال و جوانان بسیار

دقیق است زیرا از طرفی آرزوی حسنه پدر و مادر بانی ایرانی اگرچه چکو شکن
باسان الواح مبارکه هشتما باشد و با قلت و سائل تعلیم زبان فارسی
همت گارند و از طرف دیگر دمحیطی که خالبًا ماده پستی ولا ندیمی حاکم
گردیده باید اطفال و جوانان را بروح ایمانی پوش دهند و آنان را محظوظ
فرمایند و درین سبیل باید متوجه باشند که هم تعصب و تصلب که رایج در بسیار
از جمیع شرقی هست مذموم است و هم حریت مفروط که مابه الاتبلاء اکثر
مردم مغرب زمین است مقدوح . باید میان علی شخصوص جوانان خلق
بدین شوند و از مضرات حادات و انکار مفترطه شرق و غرب هردو در کنار
باشند بالعكس آداب مددوه هر یک را اقتباس نمایند و بفضل میکارم اخلاق
بهوجو تعلیم الهیه مخلوق شوند تا مکمل شهادت دهند که بهایان از هر کشور
ودر هر جا که باشند از دیگران ممتازند باید چون شجره طیبه در حدیقه و فاختن
ریشه دوائند که اگر زند باد و طوفان در امان باشند والا چون برگ خزان
نمایان بودن و دستخوش هر باو که از شرق یا غرب فروگردیدن شان
نوشنا لان بوستان حقیقت نیست باید به وسیله شبیث جست تا ان شاء الله

یاران ایران علیٰ شخصیت جوانان بجهاتی ایران در آن کشورها نخویظ مانته و در
عین تقدیم و تمدن علم تقدیس افزاند و بوجب نصایح قلم اعلیٰ رفقار نمایند .
ای عزیزان حق امید چنانست که هر یک بدب نورانیت کشوری گردید
و در خدمت و عبودیت آستان الکی پیشقدم باشید و بر دیگران سبقت بجیرید
و طریق همت به سماوی و به ثبوت رسانید که کرم و سخا و بزرگواری از خصائص
ذاتی آن عزیزان است و همت و جانشانی و فند اکاری میراث روحانی
اہل بها در کشور مقدس ایران .

امیست اشطار و آرزوی مابل جمیع اهل بها از آن یاران باوفا .